

**THE EFFECT OF GROUP COUNSELING ON
DEPRESSION IN ADOLESCENTS**

UBOLWANNA REUNTHONGDEE

//

อธิษฐานนารถ

จาก

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF NURSING SCIENCE
(COMMUNITY HEALTH NURSING)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY**

2001

ISBN 974-04-0645-9

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

TH

U152

2001

4137025 NSCN/M : MAJOR : COMMUNITY HEALTH NURSING; M.N.S.

(COMMUNITY HEALTH NURSING)

KEY WORDS : GROUP COUNSELING / DEPRESSION / ADOLESCENTS

UBOLWANNA REUNTHONGDEE : THE EFFECT OF GROUP COUNSELING ON DEPRESSION IN ADOLESCENTS. THESIS ADVISOR : CHOUNCHOM CHAROENYOOTH, Ph. D., NANTAWON SUWONNAROOP, Ph. D., PRAYUK SERISATHIEN, M.D. , M.P.H. 121 P.

ISBN 974-04-0645-9

The purpose of this quasi-experimental study was to examine the effect of group counseling on adolescent depression. The 78 high school students of Song Peenong Witthaya high school, Suphanburi Province who had depression score ≥ 16 were recruited in this study. By using systemic random sampling, the respondents were composed of 38 intervention and 40 control group respondents. The intervention group received a group counseling program designed by the researcher, whereas the control group received routine schools guidance service and continued their lives as usual. Investigation comprising demographic and socio-economic questionnaires and the Center of Epidemiologic Studies Depression Scale (CES-D) questionnaire were used. In the intervention group, a counseling program organized by the researcher was used. Demographic and socio-economic data were analyzed by using descriptive statistical techniques. The t-test was used to analyzed the difference of depression scores of the intervention and control groups.

The findings show that the average depression scores of the intervention group decreased significantly after receiving the group counseling program. At post-test, the average depression score in the intervention group ($\bar{x} = 14.47$) was significantly different from the control group ($\bar{x} = 21.08$).

The suggestion of the study is that school administrators, guidance teachers, doctors and the nurses who are responsible for adolescent's health in the school should pay attention and provide services for the students. The community health nurses should take action and be leaders in managing health issues for the risk groups. Thus, the public health administrators should initiate the policy of training, skill development and experience of group counseling to adolescents for the community health nurses.

4137025 NSCN/M : สาขาวิชา : การพยาบาลอนามัยชุมชน : พย. ม. (การพยาบาลอนามัยชุมชน)

อุบลวรรณ เรือนทองดี : ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อภาวะซึมเศร้าในวัยรุ่น (THE EFFECT OF GROUP COUNSELING ON DEPRESSION IN ADOLESCENTS) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : ชื่นชม เจริญยุทธ, พบ. ค. (ประชากร และการพัฒนา) นันทวัน สุวรรณรูป, Ph. D., ประยุกต์ เสรีเสถียร M. D., M. P. H. 121 หน้า. ISBN 974-04-0645-9

วัยรุ่นเป็นวัยที่เสี่ยงต่อการเกิดภาวะซึมเศร้าและเมื่อเกิดแล้วจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพต่าง ๆ ตามมา เช่น ความคิดฆ่าตัวตาย การใช้สารเสพติด หรือมีพฤติกรรมก้าวร้าว ดังนั้นจึงควรรีบให้การช่วยเหลือและป้องกัน การวิจัยกึ่งทดลองครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อภาวะซึมเศร้าในวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โรงเรียนสองพี่น้องวิทยา ที่มีคะแนน CES-D ≥ 16 จำนวนทั้งสิ้น 78 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มอย่างเป็นระบบ แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มควบคุม 40 คน กลุ่มทดลอง 38 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปทางประชากรและสังคม เศรษฐกิจ แบบประเมินภาวะซึมเศร้า CES-D และโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม กลุ่มควบคุมได้รับการแนะนำของโรงเรียนและดำรงชีวิตประจำวันตามปกติ กลุ่มทดลองได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ตามโปรแกรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปทางประชากร สังคม เศรษฐกิจ โดยใช้สถิติพรรณนา ความถี่ ร้อยละ และเปรียบเทียบ ความแตกต่าง โดยใช้สถิติไคสแควร์ เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนภาวะซึมเศร้า โดยใช้สถิติ t-test

ผลการทดลอง พบว่าภายหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม คะแนนเฉลี่ยภาวะซึมเศร้าของกลุ่มทดลองลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยภาวะซึมเศร้าของกลุ่มทดลอง ($\bar{x} = 14.47$) ภายหลังได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่มแตกต่างจากของกลุ่มควบคุม ($\bar{x} = 21.08$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ คือรัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะ และเพิ่มพูนประสบการณ์ทักษะในด้านการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มกับวัยรุ่น แก่บุคลากรที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น เช่น พยาบาลอนามัยชุมชน ครูแนะแนวในโรงเรียน ให้ได้รับการฝึกอบรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้วยการจัดเป็นหลักสูตรหนึ่งในการเรียนการสอน ทั้งนี้จะช่วยป้องกันการเกิดภาวะซึมเศร้าและพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ในกลุ่มวัยรุ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ